

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 603/2013-21

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti P, s. r. o., M., zastúpenej Advokátskou kanceláriou Č., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. J. Š., vo veci namietaného porušenia základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 14 Co 402/2012-655 z 22. januára 2013 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. mája 2013 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 14 Co 402/2012-655 z 22. januára 2013.

2. Zo sťažnosti a z k nej pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľka na Okresnom súde Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 292/2008 vystupovala v procesnej pozícii žalovanej na základe žaloby podanej navrhovateľom V. M., ktorou sa domáhal určenia neplatnosti výpovede z pracovného pomeru z 25. apríla 2003 z organizačných dôvodov podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce a náhrady mzdy. Okresný súd po prerokovaní veci rozsudkom č. k. 6 C 292/2008-606 z 20. marca 2012 rozhodol, že výpoveď sťažovateľky z 25. apríla 2003 daná navrhovateľovi je neplatná, a zároveň odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 3 252,94 € a trovy štátu 40,79 €. Podstatným dôvodom, na základe ktorého okresný súd žalobe vyhovel, bola skutočnosť, že sťažovateľka si ako zamestnávateľ nesplnila ponukovú povinnosť podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce.

3. Proti rozsudku okresného súdu podala sťažovateľka odvolanie, v ktorom namietala nedostatočné odôvodnenie rozsudku, jeho extrémnu nevyváženosť a nedostatok opisu vlastných úvah pri preukazovaní, či v čase keď navrhovateľovi dala výpoveď, existovalo v obchodnej spoločnosti voľné pracovné miesto, ktoré mu bola povinná ponúknuť. Krajský súd odvolaním sťažovateľky napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil a v odôvodnení s odvolaním sa na § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku skonštatoval správnosť dôvodov rozsudku okresného súdu.

Rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu nadobudol právoplatnosť 1. marca 2013.

4. Sťažovateľka v obsiahlej sťažnosti predloženej ústavnému súdu opísala procesnú históriu konania, odôvodnila prípustnosť sťažnosti a právomoc ústavného súdu, podrobne rozviedla dôvody porušenia základných ľudských práv a slobôd z hľadiska hmotnoprávneho i procesnoprávneho s odvolaním sa na judikatúru a právnu teóriu tak ústavného, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva. Za porušenie označených práv napadnutým

rozhodnutím označuje sťažovateľka skutočnosť, že jej nebola poskytnutá primeraná súdna ochrana, ktorá by zodpovedala zaužívaným ústavným štandardom.

5. Ústavnému súdu bolo 13. septembra 2013 doručené podanie sťažovateľky označené ako „*Späťvzatie ústavnej sťažnosti*“, v ktorom uviedla, že prostredníctvom svojho právneho zástupcu berie sťažnosť späť, a žiada, aby ústavný súd konanie o ústavnej sťažnosti v celom rozsahu zastavil.

6. Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

7. Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti a podania sťažovateľky (resp. jej právneho zástupcu), ktorým vzala svoju sťažnosť späť, konštatuje, že sú splnené podmienky na zastavenie konania v zmysle § 54 zákona o ústavnom súde, a preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2013